

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Teemu Mustonen

Buzzzz

Kuinka opettaa buzz stroke roll -virvelitekniikkaa eri tasoisille oppijoille

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikkipedagogi (AMK)

Musiikin tutkinto

Opinnäytetyö

2.12.2019

Tekijä Otsikko	Teemu Mustonen Buzzzz - Kuinka opettaa buzz stroke roll -virveliteknikkaa eri tasoisille oppijoille
Sivumäärä Aika	23 sivua + 1 liitettä 2.12.2019
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto	Soitonopettaja, rummut
Ohjaaja	Lehtori Jukka Väisänen
<p>Tämän opinnäytetyön pohjalla ovat omat havaintoni buzz roll -ilmiöstä ja sen toimintamekanismeista. Näiden huomioiden perusteella olen pyrkinyt sanallistamaan buzz rollin perusmekaniikkaa sekä pohtimaan keinoja buzz rollin opettamiseen eri tasoisille oppijoille. Työhön sisältyy myös videomateriaalia sekä sanallista pohdintaa mielikuvista buzz rollin hahmottamisen tukena.</p> <p>Määrittelen aiheen kannalta olennaiset yleismusiikilliset sekä instrumenttikohtaiset käsitteet ja pohjustan buzz rollin syntyhistoriaa. Lisäksi esittelen oppimisen teoriaa ja kuvailen oppimistasot Dreyfusin mukaan, jotka toimivat pohjana käytännön oppimista kuvaavissa osioissa. Tutkin buzz rollin mekaanista toteutusta ja siihen vaikuttavia tekijöitä sekä puran buzz rollin rakennesasiinsa. Esittelen muutamia konseptuaalisia harjoitusmahdollisuuksia eri oppimistasoille ja luon mallin buzz rollin oppimisen kaaresta.</p> <p>Työhön liittyy myös pohdiskelua mielikuvien hyödyntämisestä harjoittelun tukena. Mielikuvaharjoittelun mahdollisuuksia olisi mielekästä tutkia tarkemminkin juuri virvelirummun suhteen sovellettuna, etenkin kun aiheesta on olemassa tutkimusta jo muiden soittimien suhteen.</p> <p>Kokonaisuutta varten kuvattu videomateriaali on mukana esimerkinomaisesti osoittamassa videon mahdollisuuksia oppimisen työkaluna. Videon etuihin kuuluva selkeys ja yksiselitteisyys ovat ilmeiset, mutta videon täyden potentian valjastamiseksi videotuotantoprosessin jatkokehittely olisi suotavaa.</p> <p>Lopputulos on pitkälti sanallista kuvailua, jota täydentää satunnainen visuaalinen havainnollistava elementti. Aihealue on kapea ja käsittely pohdiskelevaa eikä työn arvo ole niinkään suorien harjoitteluohjeiden antamisessa vaan ennemminkin buzz roll ilmiön tutkiskeluun innoittamisessa.</p>	
Avainsanat	Rummut, virveli, buzz roll, oppiminen

Author Title	Teemu Mustonen Buzzzz – How to teach the concept of buzz roll to learners of different levels
Number of Pages Date	23 pages + 1 appendices 2 Dec 2019
Degree	Bachelor of music
Degree Programme	Music degree
Specialisation option	Drums teacher
Instructor	Jukka Väisänen, MMus
<p>This thesis is based on my own observations about the concept of buzz roll and its prime mechanisms. Using these observations as a foundation I have striven to describe, in a verbal way, the very basics of buzz roll and primary ways of teaching buzz roll to learners of different stages. The study is accompanied by video material and written thoughts on using mental imagery to help grasp the idea of buzz roll.</p> <p>At first, for the sake of understanding the subject, I define integral music and instrument related concepts and present a short version of the history behind buzz stroke roll. Additionally, I describe some elements of learning theories and define separate skill levels using The Five-Stage Model of Skill Acquisition by Dreyfus. During the practical study, I examine the mechanics and elements of buzz roll and disassemble the roll to its components. Some different concepts on learning the buzz roll are introduced and the complete learning process is defined.</p> <p>Use of mental imagery to aid learning is also discussed. It would be beneficial to further study the possibilities and roles of mental images from a pedagogical viewpoint. Some research about the matter already exists, but not exclusively percussion oriented.</p> <p>Role of video in this thesis is mainly to demonstrate the possibilities of video as a tool for learning. To truly utilize all potential in video, amount of production and dedication in the video making process should be vastly increased, if the final product is to be used in a teaching manner.</p> <p>The result is composed of mainly verbal description, accompanied by occasional visual illustrations. The scope of study is rather concise and the text seemingly abstract. The value of this research lies not so much in offering strict guidelines to work with rather than in inspiring others to further study the phenomenon referred to as buzz stroke roll. more practical exercises out of it.</p>	
Keywords	Drums, snare drum, buzz roll, learning

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Tutkimuskysymykset	2
2	Musiikkikäsitteiden määrittelyä	3
2.1	Snare drum eli virvelirumpu	3
2.2	Roll	3
2.3	Open roll sekä double stroke roll	4
2.4	Virvelirumpu orkesterimusiikissa	4
2.5	Closed roll eli buzz roll	5
3	Oppimisesta	6
3.1	Konstruktivismi ja konstruktivistinen oppimiskäsitys	6
3.2	Oppimisen kokonaismalli	6
3.3	Oppimistasot Dreyfusin mukaan	7
4	Videomateriaali	8
5	Buzz stroke roll tarkemmassa tutkiskelussa	9
5.1	Kapulat, virvelimatto, kalvot sekä niiden vire	9
5.2	Toteutus	10
5.3	Sovelluskohteet	15
5.4	Kapulaote	16
6	Opetuskeinot	17
6.1	Buzz roll eri oppimistasoilla	17
6.2	Mielikuvat	18
6.3	Video havainnollistamisen tukena	19
7	Tulokset & Pohdinta	20
8	Lähteet	23
9	Liitteet	24
	Liite 1. Videomateriaali	

1 Johdanto

Instrumentista riippumatta muusikolla on aina fyysinen yhtyes soittimeensa. Laulajan tapauksessa tämä tarkoittaa oman kehon hyödyntämistä äänenmuodostuksessa. Puhallinsoittajalla tämä fyysisuus on monitasoisempaa, kun tuotettuun sointiin vaikuttavat kehon sisäisten lihaksien lisäksi itse instrumentilla ilmennettävät sormijärjestykset. Instrumentinhallintaan sekä sillä tuotetun äänen laatuun liittyy oleellisesti tämä soitintuntuma, joka muodostuu soittajan subjektiivisesti kokemastaan fyysisestä siteestä instrumenttiinsa. Koska ei ole kehitetty soitinta, jolla voisi synnyttää ääntä pelkällä ajatustyöllä (pl. Tieteelliset kokeilut aivosähköilmaisimien kanssa), voidaan todeta kaikkien instrumenttien parissa koettavan tätä fyysistä vuorovaikutusta.

Lyömäsoittimet ovat pedagogisesti instrumenttina onnellisessa asemassa, sillä niiden lähes kaikki soittotekniset ilmiöt ovat sanallistettavissa ja visuaalisesti todennettavissa ilman abstrakteja määrittelyjä. Rumpu ja kapula, jolla rumpua isketään, ovat hyvin yksinkertaisia mekaanisia koneita. Soittajan tehtävä on hallita kapuloita ja antaa kapulan sekä rumpukalvon yhteisvaikutuksen synnyttää haluttu ääni. Kapulan liikerata sekä käden asento kapulan ympärillä ovat päätekijät, joita soittotekniikan opiskelussa tutkitaan. Luonnollisesti näiden ulkoisesti määritettävien tekijöiden lisäksi kokonaisuuteen ja soittotuntumaan vaikuttavat mm. soittajan puristusvoima kapulaa vasten sekä muiden soittoon osallistuvien lihasten rentous tai jännittäminen, mutta pääasiallisesti lihasten liikkeistä ja asennoista seuraavat ilmiöt ovat todennettavissa näkö- sekä kuuloaistein.

Tässä opinnäytetyössä esittelen erilaisia ajatusmalleja ja tekniikoita tasaisen buzz stroke rollin synnyttämiseen virvelirummulla. Vaikka edellä olenkin pohjustanut rumpujen pedagogista ulottuvuutta *visuaalisena* instrumenttina, tämän työn alkuinnoitus on syntynyt pääasiallisesti subjektiivisen soittokokemuksen myötä. Havahduin vuosia kestäneen soittoharjoittelun jälkeen buzz stroke rollia hienosäätäessä siihen, ettei tuntumani kapulaan ns. soittotatsini ollut molemmilla käsillä sama. Pääasiallisesti rumpusetillä ilmennettävät asiat eivät vaadi käsiotteiden samankaltaisuutta, ja monessa tilanteessa eri otteet ovat jopa suotava asia, mutta yksittäiseen virvelirumpuun soitettun buzz rollin pääasiallinen fokus on tuottaa tasainen ääni, josta korva ei enää erottele yksittäisiä iskuja. Tällöin kapulaotteiden ja -tuntuman samankaltaisuus muuttuu lopullisen soinnin laatua määrittäväksi tekijäksi.

Havainto kapulatuntumastani ja buzz rollin toteutuksen haastavuudesta johti pohtimaan buzz roll -ilmiötä laajemmin ja syvällisemmin. Vaikka alkumotivaationa toimi juuri subjektiivinen sisäisten aistien kautta havainnointi, käsitin ilmiöön liittyvän paljon visuaalisesti havaittavaa ja sanallisesti määriteltävää materiaalia. Tästä kehittyi ajatus pohtia ilmiön sanallistamista ja käsitellä sen hahmottamista ja havainnollistamista. Oman soittoteknisen hienosäätöni vuoksi oppimisen näkökulma nousi esiin varhaisessa suunnitteluvaiheessa ja muokkasin itselleni kohdistettuja oppimiskeinoja yleisemmiksi metodeiksi ilmiön lähestymiseen eri taitotasolla. Työn toteutuksen aikana lisäsin käsiteltäviin aiheisiin mielikuvat ja niiden hyödyntämisen harjoittelussa, sekä videomateriaalin mahdollisuuksien demonstraation.

Työn tarkoituksena on pohtia kuinka buzz stroke roll tekniikkaa voisi opettaa eri tasoille oppijoille sekä pohtia videon ja mielikuvien mahdollisuuksia aihepiirin hahmottamisessa. Kokonaisuutta varten määrittelen olennaisimmat musiikilliset sekä instrumenttikohtaiset käsitteet sekä pohjustan käsiteltävän ilmiön historiaa. Kuvailen lyhyesti oppimisen teoriaa sekä tässä työssä hyödynnetyt oppimistasot Dreyfusin mukaan. Esittelen videomateriaalin sekä määrittelen sen roolin tämän opinnäytetyön osana. Analysoin buzz rollin kokonaisuutena sekä osiin jaoteltuna ja kuvailen pääasialliset keinot sen toteutukseen ja soveltamiseen. Esittelen keinoja ilmiön oppimiseen eri oppimistasolla ja käsitelen videomateriaalin sekä mielikuvaharjoitteiden arvoa oppimisen apukeinoina. Lopuksi tiivistän prosessin tulokset sekä jatkokehitysmahdollisuudet. Teoreettisemmissa osuuksissa hyödynnän kunkin alan ammattikirjallisuutta, mutta oppimista kuvaavat luvut ovat luonteeltaan pohdiskeluvampia.

1.1 Tutkimuskysymykset

Opinnäytetyötäni ohjavia pääkysymykset ovat:

- Kuinka opettaa buzz stroke roll -virvelitekniikkaa eri tasoille oppijoille?
- Kuinka hyödyntää videota tekniikan havainnollistamisessa?
- Kuinka hyödyntää mielikuvia tekniikan opettamisessa?

Kysymysten ymmärtämiseksi ja tutkimustulosten arvioimiseksi avaan tässä työssä niitä käsitteitä, jotka muodostavat kunkin pääkysymyksen. Instrumenttikohtaiset ja

musiikilliset ilmiöt avaavat pääasiassa Spelliseyn, Bladesin sekä Chandlerin kirjoitusten pohjalta (Spellisey 1974; Blades 2001; Chandler 1990). Oppimisprosessin eri osarakenteet määrittelen Tynjälän kuvaaman oppimisen kokonaismallin avulla ja oppimistasot jaottelen Dreyfusin mukaan (Tynjälä 1999; Dreyfusin 2004). Mielikuvia käsittelevässä osiossa viitataan Kauppilan (2010) kirjoituksiin aiheesta.

2 Musiikkikäsitteiden määrittelyä

Yksiselitteisen sanallisen ilmaisun saavuttamiseksi ja termistön selkeyttämiseksi on eriteltävä erinäisiä buzz-rolleihin olennaisesti liittyviä instrumentti- ja tekniikkakohtaisia käsitteitä. Useat määritelmistä ovat vakiintunutta englanninkielistä musiikkisanastoa, joille ei välttämättä löydy mielekästä suomenkielistä vastinetta. Näissä tapauksissa englanninkielinen termi on valittu käytettäväksi.

2.1 Snare drum eli virvelirumpu

Virvelirumpu on kapuloilla soitettava membranofoni, joka koostuu lieriömäisestä rungosta sekä sen vastakkaisiin päihin pingotetuista kalvoista. Instrumentin tunnusmainen lyhyt sekä rätisevä sointi syntyy toista kalvoa vasten lepäävistä säikeistä, jotka resonoivat kalvon kanssa rumpua lyötäessä (Blades, 2001). Rinnalla kannettava puinen, nahkakalvoilla sekä siansuolilla varustettu virvelirumpu kehitettiin alunperin sodankäynnin tarpeisiin esiteollisena aikana. Armeijassa rummunlyöjän primääritehtävä oli välittää käskyjä joukoille sekä helpottaa sotilaiden liikuttamista tahdittamalla marssimista.

2.2 Roll

Virvelirummulla tai muilla lyömäsoittimilla soitettu yksittäinen sävel on yleensä stacatomainen ja soinniltaan määrämittainen. Roll -termi viittaa lyömäsoittimilla ilmennettävään tekniikkaan, jolla pyritään pidentämään soinnin kestoa (Spellisey 1974). Primitiivisimmillään tämä tarkoittaa vuorokäsin soitettua rytmiä, jossa iskujen välinen etäisyys pysyy jotakuinkin vakiona. Tiheän iskuvälin myötä yksittäisten äänien

sulautuminen yhteen mahdollistaa sävelen aika-arvon venyttämisen, engl. "sustaining a note". Tämän perusmetodin pohjalta on kehitetty lukuisia variaatioita eri käsijärjestyksineen ja iskutiheyksineen.

2.3 Open roll sekä double stroke roll

Open roll -termi avautuu marssirummutuksen historian kautta. Instrumentin alkuvuosina rumpujen fyysinen koko, kosteudenvaihteluille alttiit köysillä kiristetyt nahkakalvot sekä resonantisäikeinä käytetyt siansuolet vaativat soittajalta voimakasta tekniikkaa kuuluvan äänen aikaansaamiseksi ulkoilmassa. Chandlerin (1990) määrittelyn mukaan "open" kuvastaa soittotapaa, jossa jokainen isku ja iskusarja ovat selkeästi kuultavissa. Marssirumpalien laajoissa liikeradoissa ja korkealta soitetuissa iskuissa tämä avoimuus on visuaalisestikin havaittavissa.

Edellämainittujen instrumenttitekniisten seikkojen vuoksi rumpukalvon soittotuntuma oli historiallisissa rummuissa usein löysä, eikä kalvo juurikaan pompauttanut kapulaa takaisin, vaan soittajan oli tehtävä fyysistä työtä kapulan alkuasentoon nostamiseksi (emt). Vuorokäsin soitettu open roll vaatii soittajalta paljon energiaa kapuloiden liikkeessä jokaisen lyönnin aikana korkealta lähtöasennosta kalvoon ja siitä takaisin.

Vuorokäsin soitettun rollin rinnalle kehittyi double stroke roll, tuplaiskuin toteutettu roll. Tällöin kummallakin kapulalla soitetaan kaksi peräkkäistä iskua ennen soittokäden vaihtoa (Spellissey 1974). Ensimmäinen isku lyödään koko käsivarrella korkealta rumpuun toisen iskun syntyessä kapulan pompun ja ranteen sekä pienempien lihasryhmien yhteisvaikutuksella. Kaksijakoinen käsijärjestys antaa soittajalle aikaa valmistella seuraava pääisku, jolloin rollin selkeys ja voima säilyvät. Kaksijakoisuuden myötä double stroke roll on myös rytmisesti hyvin selkeästi jaoteltavissa eli metrinen (emt). Tavanomaiseksi muodostui myös tapa päättää roll erilliseen aksentoituun loppuiskuun kokonaisuuden ryhdittämiseksi. Alan kirjallisuudessa open roll -termi on käytännössä vakiintunut ilmaisemaan tuplaiskuin toteutettua double stroke rollia, jossa on selkeästi kuultavissa kaksi erillistä iskua kummallakin kädellä.

2.4 Virvelirumpu orkesterimusiikissa

Orkesterimusiikin kehittyessä ja instrumentaation laajetessa säveltäjät sekä muusikot ryhtyivät hyödyntämään virvelirumpua myös taistelukentän ulkopuolella. Wellington's Victory, Ludwig van Beethovenin sävellys sinfoniaorkesterille vuodelta 1813 sisältää

notatoidun virvelirumpustemman, joka määrittää kappaleen rytmisen poljennon Ranskan ja Englannin sotilasjoukkojen hyödyntämien rumpukomentojen avulla. Teos on ensimmäisiä esimerkkejä virvelirummulle kirjoitetusta musiikista sekä kiistaton osoitus virvelirummun tiiviistä kehityshistoriasta sodankäynnin kanssa. (Chandler 1990)

Ensiesittelyn jälkeen uusi soitin ”hyväksyttiin” orkesterisoittimien kaanoniin, ja säveltäjät ryhtyivät kehittämään uusia rooleja virvelirummulle. Militantin pulssinilmentämisen ja hyökkäyskomentojen sijaan säveltäjät leikittelivät virvelirummun tarjoamalla mahdollisuuksilla. Efektit, laaja dynamiikka, äänenväriin muuntelu ja yleinen säestäminen muodostuivat virvelirummun fundamentaaleiksi orkesterimusiikissa. (emt)

2.5 Closed roll eli buzz roll

Konserttisalien akustiikka ja uudet vaatimukset virvelirummun osalta johtivat myös uusien soittoteknisten innovaatioiden syntyyn. Säveltäjät hakivat soittimesta suurempaa dynamiikka ja laveampaa pulssinmäärittelyä. Epämilitantissa musiikissa tuplaiskuin toteutettu open roll saattoi kaksijakoisen selkeän pulssinsa ja metrisyytensä takia kuulostaa kömpelöltä ja epämusikaaliselta (Spellissey 1974).

Sotilasmusiikissa suosittu avoimen tyylin rinnalle kehittyi hienostuneempi tapa tuottaa jatkuvaa tasaista äänimassaa virvelirummulla pienemmillä liikeradoilla ja äänenvoimakkuuksilla. Kahden selkeästi eroteltavan iskun sijaan kapulan annetaan pomppia kalvoa vasten useamman iskun verran ennen lyöntikäden vaihtoa. Näin samaan aikamäärään sisältyy enemmän iskuja ja rollin sointi tihentyy sekä tasoittuu (emt). Iskujen määrä lyöntiä kohden tai pääiskujen etäisyys eivät ole vakioita vaan muunneltavissa suhteutettuna tempoon, eikä yksittäisten iskujen mittaaminen ole mielekäästä tai tavoitellun äänitekstuurin kannalta olennaista. Tätä fyysisestikin vähäeleisempää, ”sulkeutuneempaa” soittotapaa, jolla tähdätään soinnin pidentämisen ja iskujen tihentämisen kutsutaan termillä ”closed”. Tämän periaatteen myötä rollia, jossa pääiskua seuraa useita pomputettuja iskuja, kutsutaan closed rolliksi, ts. buzz rolliksi (emt).

3 Oppimisesta

Oppiminen käsitetään tiedon tai taidon sisäistämisenä ja jalostamisena. Toisinaan myös soveltamisena ja kokemuspohjan kasvattamisena. Kokemuspohjan kasvattaminen ja soveltaminen ovat aktiivista toimintaa jota voidaan tarkastella konstruktivistisen oppimiskäsityksen ja oppimisen kokonaismallin kautta. Oppijan oman suhteellisen taitotason erittelyyn sovelletaan Dreyfusin oppimistasomallia.

3.1 Konstruktivismi ja konstruktivistinen oppimiskäsitys

Tynjälän (1999) mukaan konstruktivismi on yleisnimi joukolle tutkimussuuntia, joita yhdistää näkemys siitä, ettei tieto ole koskaan objektiivista ja tietäjästä riippumatonta, vaan aina yksilön tai yhteisöjen omaa tulkintaa. Reaalimaailman ilmiöt eivät välity yksiselitteisinä kokijalle, vaan niiden havainnoinnin pohjalta rakennettu tieto on aktiivisen havainnointiprosessin tulos. Aika, paikka sekä ympäröivä kulttuuri vaikuttavat siihen, miten koemme tiedon. Konstruktivistisessa oppimiskäsityksessä niin ikään korostetaan oppijan omaa aktiivista roolia havainnoimansa tiedon prosessoinnissa. Passiivisen vastaanottamisen sijaan oppija rakentaa kuvaa maailmasta ja sen ilmiöistä aiempien kokemuksiensa pohjalta. (emt)

3.2 Oppimisen kokonaismalli

Itse oppimistapahtuman mekaniikkaa on myös syytä katsastella. Oppimisen kokonaismallin avulla tarkasteltuna kokonaisuus voidaan jakaa kolmeen rakenneosaan: *taustatekijöihin, prosessiin* sekä *tuotokseen*. (Tynjälä, 1999,)

Taustatekijöillä viitataan oppimisprosessia edeltäviin alkutietoihin sekä -tekijöihin. Oppijan omat henkilökohtaiset kyvyt, aiemmat tiedot ja taidot sekä persoonallisuus muodostavat oppimisympäristön kanssa lähtökohdat uuden oppimiselle tai ennalta opitun tiedon syventämiselle. *Oppimisprosessin* aikana oppija tarkastelee omaa oppimistaan ja pyrkii oikeanlaisilla strategioilla sekä orientaatiomalleilla parhaisiin tuloksiin. Sitä, mitä oppimisprosessin seurauksena on opittu, voidaan kutsua *tuotokseksi*. (Tynjälä 1999,)

Uusien tuotoksien täydentäessä tai muokatessa aiempia tietoja ja taitoja oppimisprosessi saa uutta työstettävää. Eri rakenneosat ovat vuorovaikutuksessa keskenään, jolloin oppimisesta muodostuu jatkuva prosessi.

3.3 Oppimistasot Dreyfusin mukaan

Aiemmin hankitut tiedot ja taidot määrittävät oppimisprosessin etenemistä. Stuart Dreyfus (2004) esittelee oman viisiportaisen järjestelmänsä eri oppimistasoista, jotka muodostuvat oppimisen komponenteista, oppijan perspektiivistä oppimisen suhteen, päätöksenteon intuitiivisuudesta sekä sitoutuneisuudesta. Näiden määritteiden avulla oppijat jaetaan viisiportaisesti noviiseihin, kykeneviin, osaaviin, taitaviin sekä asiantuntijamaisiin oppijoihin.

Taulukko 1. Dreyfusin viisiportainen taidon hankkimisen malli (2004)

Taitotaso	Komponentit	Perspek- tiiv	Päätöksenteko	Sitoutuneisuus
1. Noviisi	Kontekstivapaa	ei	analyttinen	irralaan
2. Kykenevä	Kontekstivapaa ja tilannesidon- nainen	ei	analyttinen	irralaan
3. Osaava	Kontekstivapaa ja tilannesidonnainen	valittu	analyttinen	päätöksenteko ja ymmärtäminen irralaisia, sitoutunut lopputulokseen
4. Taitava	Kontekstivapaa ja tilannesidonnainen	kokenut	analyttinen	ymmärrykseen sitoutunut, päätöksenteko irralainen
5. Asiantuntija	Kontekstivapaa ja tilannesidonnainen	kokenut	intuitiivinen	sitoutunut

Ensimmäisellä portaalla oppimisprosessi alkaa opittavan taidon purkamisesta yksinkertaisiksi säännöiksi ja ilmiöiksi jotka eivät vaadi oppijalta aiempaa kokemusta tai kokonaiskäsitystä aiheesta. Nämä kontekstittomat tiedot ja taidot antavat oppijalle mahdollisuuden toimia kyseisten sääntöjen puitteissa, mutta hänen ymmärryksensä ilmiöstä syvemmin on näkökulman puutteen vuoksi vajanaista. Oppimisen varmistamiseksi noviisi tarvitsee joko omatoimista tai ulkopuolista valvontaa ja ohjausta.

Kykenevällä oppijalla on jo kokemusta ilmiöstä käytännössä, jolloin oppiminen ei ole enää kontekstitonta, vaan siinä hyödynnetään ilmiön tilannesidonnaisuutta. Oppija

tunnistaa toistuvia kaavoja ja pystyy hahmottamaan niiden yhteyttä käytäntöön, mutta on edelleen kiinni ilmiön peruseräiteissa sekä -säännöissä.

Osaava oppija on jo harjoittanut opittavaa taitoa käytännössä ja kykenee hahmottamaan ilmiötä oman taitotasonsa ulkopuolelta. Kolmannella portaalla oppijalle avautuu ymmärrys opittavien asioiden mittakaavasta ja oppimisen määrästä. Tässä vaiheessa oppijan näkökulma siirtyy koko ilmiön sisäistämiseen pienempien rakenneosien ymmärtämisen kautta. Oppija kykenee erottamaan syy- ja seuraussuhteita opittavan asian kontekstissa ja hän alkaa tiedostaa työnsä lopullisen tuloksen jolloin hän päämäärähakuisesti sitoutuu oppimiseen.

Kokemuksen lisääntyessä taitava oppija kykenee päästämään irti aiempaa oppimisprosessiaan ohjanneista säännöistä ja ohjenuorista. Kokemuksiensa myötä oppijalle kehittyy tunneside toimintaansa kohti sen muuttuessa intuitiivisemmaksi. Tietoisien harkinnan sijaan oppijan näkökulma muokkautuu kokemusten perusteella.

Asiantuntijuuden portaan saavutettuaan oppija on vapaa hyödyntämään aiemmin oppimiaan analyttisiä keinoja ja periaatteita tai jättämään ne täysin huomiotta tilanteen niin vaatiessa. Asiantuntija tiedostaa oman ammattitaitonsa eikä hänen tarvitse tarkkailla suorittamistaan vaan hän pystyy fokuoimaan energiansa ympäristön ja uuden informaation jatkuvaan havainnointiin.

4 Videomateriaali

Sanallista kuvailua täydentämään toteutin työtä varten videomateriaalin, joka esittelee buzz rollin rakennuspalaset sekä esimerkkejä harjoituksista, joiden avulla tekniikkaa voi havainnollistaa. Materiaali on kuvattu Helsingin Musiikkitalossa joulukuussa 2019 Zoom Q2N-tallentimella ja se on saatavilla pilvipalvelusta tämän työn julkaisuhetkellä. Kyseiset videot eivät ole niinkään tarkoitettu varsinaisen opetuksen välineeksi, vaan enemmän demonstraatioksi videon mahdollisuuksista itsessään sekä antamaan inspiraatiota lisämateriaalin tuottamiseksi. Materiaali ei ole julkinen, mutta liitteistä löytyvien linkkien kautta se on tarkasteltavissa.

5 Buzz stroke roll tarkemmassa tutkiskelussa

Buzz stroke rollin peruseriaatteet on edellä määritelty. Tässä luvussa keskityn tarkemmin kuvailemaan ilmiötä sekä omia keinojani sen artikulointiin ja hallintaan. Täsmällisemmin voidaan puhua *hienomotorisesta tekniikasta*, jolla saavutetaan tietty *musiikillinen ilmiö*, buzz roll. Itse tekniikka ja siitä seuraava ilmiö eivät kuitenkaan ole erillisiä toisistaan riippumattomia kokonaisuuksia, vaan vuorovaikutuksessa keskenään. Konstruktivistista tulkintaa noudattaen fyysisen tekniikan kehittelyn mahdollistamat tuotokset (buzz roll) auttavat muusikkoa ymmärtämään paremmin tuotokseen vaadittavaa hienomotoriikkaa ja näin ilmiöt limittyvät toisiinsa mahdollistaen jatkuvan kehityksen. Tekniikan muokkaus mahdollistaa eri nyanssien korostamisen lopullisessa musiikillisessa tuloksessa ja instrumenttia ympäröivän kulttuuriympäristön tietämys muodostaa pohjan ilmiön soveltamiselle esteettisellä tavalla.

5.1 Kapulat, virvelimatto, kalvot sekä niiden vire

Koska kyse on erityisesti virvelirummulla toteutettavasta buzz rollista, on koherenttia keskittyä niihin elementteihin, jotka virvelirummun soittoon vaikuttavat. *Kapulat* ovat rumpalin ensisijainen soittoväline, jolla rummusta pyritään tuottamaan ääntä. *Rumpukalvo* on virvelirummun pääasiallinen värähtelijä, joka kapuloilla avulla saatetaan soimaan. Kalvoa sekä rumpua pitkin etenevät värähtelyt aiheuttavat resonointikalvoa vasten asetetun *virvelimaton* sympaattisen resonoinnin, joka määrittää virvelirummun ominaisäänenväriä (Blades 2001).

Kapuloiden tärkeimmät määreet liittyvät kapulan painoon sekä muotoon. Painavampi kapula vaatii lyönnin nostovaiheessa enemmän työtä mutta suuren massan ansiosta kiihtyy iskuvaiheessa suurempaan nopeuteen, jolloin sen sisältämä liike-energia kasvaa. Tällöin kapulan iskeytyessä kalvoon vapautuu enemmän äänenä kuultavaa energiaa kuin mitä kevyellä kapulalla syntyisi samalla työmäärällä. Suhde ei ole yksiselitteinen, sillä soittaja voi omalla kapulatuntumalla ja soittotavallaan kompensoida kapuloiden painoeroja ja joskus painavammalla kapulalla hienovaraisten liikkeiden suorittaminen voi olla jopa helpompaa kuin kevyellä. Kapulan muoto ja koko vaikuttavat pääasiallisesti siihen, miltä kapula tuntuu kädessä. Koska jokaisen soittajan fysiikka on yksilöllinen, on soittajan aiheellista tutkia eri muotoisia kapuloita löytääkseen omaan käteen ja tekniikkaan parhaiten soveltuvan.

Rumpukalvo on nykyaikana pääasiallisesti muovista valmistettu ohut kalvo, joka pingoitetaan rummun päälle. Kalvon rakenne ja sen kireys eli *vire* ovat suurimmat rummun soittotuntumaan ja sointiin vaikuttavat tekijät. Ensimmäiset kalvot valmistettiin eläinten nahkoista ja olivat täten paksumpia ja jäykempiä kuin nykyaikakan käytetyt. (Chandler 1990) Kalvon vire korreloi kalvon kapulaan synnyttämän pompon kanssa. Kireämpi kalvo mahdollistaa kapulan pomputtelun vähemmällä työllä, mutta toisaalta rummun sointi ohenee kalvon kireyttä lisätessä. Oikea kalvon kireys on tapausriippuvaista ja yleensä kompromissi jyrkän soinnin ja kevyen soittotuntuman väliltä.

Virvelimatto viimeistelee virvelin karakteristisen sävyn. Aiemmin siansuolista valmistettu, mutta nykyään eri metallien kierteisistä säikeistä kasattu matto lepää rummun resonointikalvoa vasten. Rumpua lyötäessä äänenvärähtelyt kulkeutuvat alakalvoon ja saavat sekä kalvon että säikeet resonoimaan yhdessä, jolloin virvelin sointiin ilmaantuu sen tunnistettava särinä (Blades 2001). Moderneissa rummuissa säikeiden kireyttä ja niiden kalvoa vasten kohdistamaa painetta voidaan muunnella. Vähäisellä kireydellä säikeet eivät sammuta resonointikalvon värähtelyä heti, vaan kalvo ja säikeet ehtivät soida pitempään ennen äänen sammumista. Säikeitä kiristämällä kalvon ja säikeiden resonointi lyhenee ja virvelin sointi muuttuu lyhyemmäksi ja nasaalimmaksi.

5.2 Toteutus

Buzz roll syntyy peräkkäisistä vuorokäsin soitetuista usean iskun sarjoista, engl. buzz stroke. Tällaisia sarjoja, tai ”perusiskuja”, ketjuttamalla ja niiden välistä sekä sisäistä dynamiikkaa säätelemällä voidaan toteuttaa, niin haluttaessa, legatomainen äänitekstuuri vailla eroteltavaa pulssia. (Video 1) Tekniikan peruspilarit ja samalla suurimmat haasteet liittyvät pääiskua seuraavien pomppujen hallintaan ja rentouden sekä iskusarjojen välisen konsistenssin säilyttämiseen.

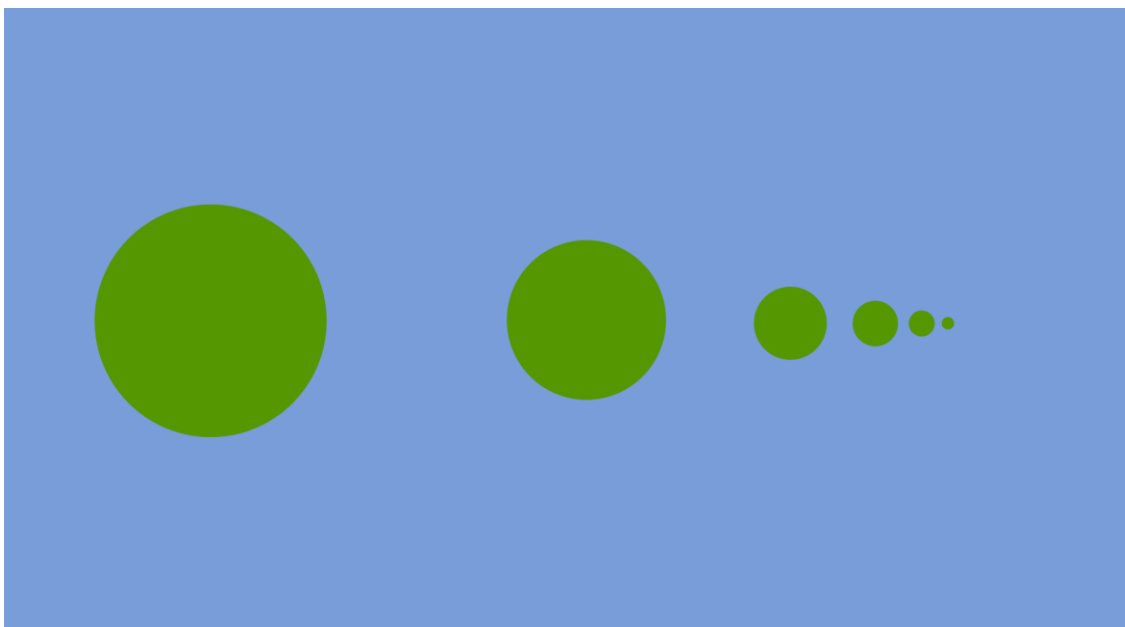
Edellämainittu perusisku syntyy ranteella soitetusta peruslyönnistä, jossa kapula pompahtaa iskun jälkeen pois päin kalvosta. Tämän pääiskun jälkeen ranne kapulan ylöspäin suuntautuvan liikkeen ”poimimisen” sijaan lukittuu samalla kun ote kapulan tukipisteen ympärillä jossain määrin tiukkenee ja suuntautuu kontrolloidusti kalvoa kohti saattaen kapulan pomppimaan kalvoa vasten (Spellissey 1974). Näin kapulan liikettä rajoittamalla ja alaspäin suuntautuvaa painetta säätelemällä saadaan yhden pääiskun työmäärällä tuotettua useita peräkkäisiä iskuja. Usein alaspäin kohdistuvaa liikettä

täydennetään sivusuuntaisella liikkeellä, mikä keventää soittotuntumaa ja auttaa soinnin tasaannuttamisessa.

Yleinen kompastuskivi buzz rollia intuitiivisesti yritettäessä on liikamääräinen lihasten jännittäminen sekä kapulan puristaminen. Nopean pääiskujen sykkeen valitsemalla ja ylenmäärin kalvoa vasten kohdistuvaa painetta hyödyntämällä aloittelijakin pystyy toteuttamaan suhteellisen tasaisen buzz rollin (Stone 1935). Kun iskuväliä harvennetaan ja rollin kestoa pidennetään soittaja kuitenkin havahtuu tekniikansa riittämättömyyteen liiallisen lihasjännityksen estäessä iskujen synnyttämisen ja hallinnan. Aloittelijan intuitiivinen yritys ”puristaa” iskut irti rummusta voi tuottaa kontekstissaan uskottavan kokonaisuuden, mutta buzz roll -ilmiön koko potentian valjastamiseksi on rentous, tai ajatus rentoudesta säilytettävä harjoittelun johtajatuksena. Vaikka kapulan ylöspäin suuntautuvaa liikettä rajoitetaankin käytännössä ranteilla sekä sormilla, ei tähän tule pyrkiä puristamalla vaan ennemminkin mielikuvalla kapulan liikkeen määrätietoisesta ohjailusta.

Mikäli kapulaa roikotetaan vapaasti sormien varassa ilman kalvoa kohti suuntautuvaa painetta, kapulan liike-energia vähenee tasaisesti jokaisen pompun jälkeen, minkä seurauksena iskujen väli tihenee ja niiden äänenvoimakkuus laskee kapulan pompatessa yhä matalammalle. (Video 2) Tasaista buzz rollia tavoiteltaessa onkin syytä löytää oikea tapa muunnella kapulaotteen painetta, ”kapulatuntumaa”, jotta kaikkien perusiskun sisältämien iskujen välinen etäisyys ja äänenvoimakkuus säilyisivät mahdollisimman tasaisina.

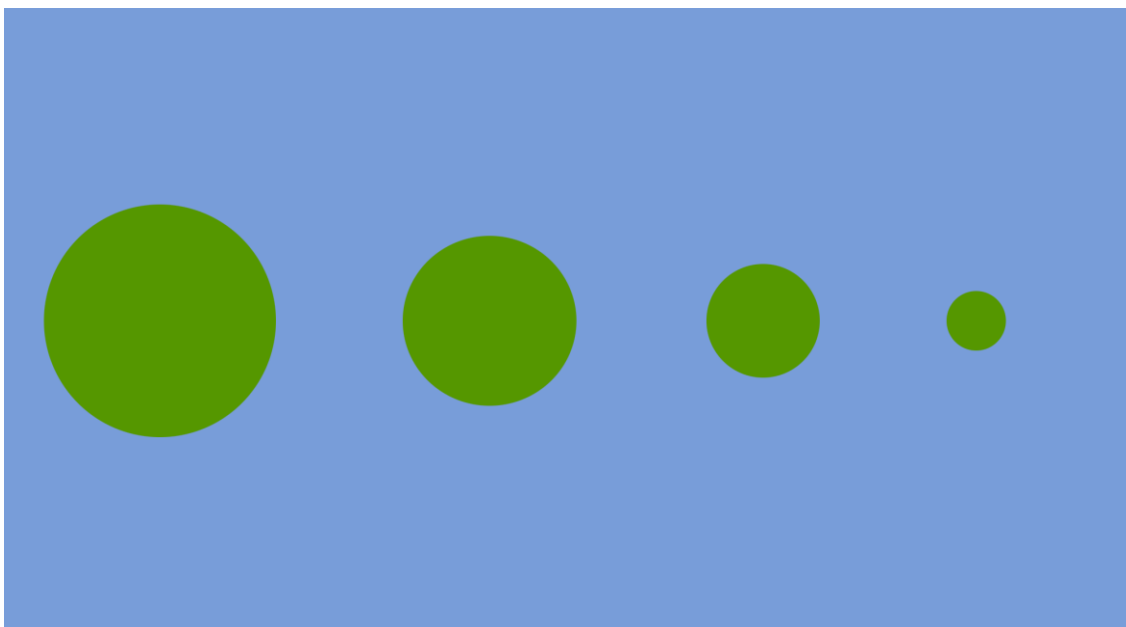
Esiteltynä ilmiötä voi ilmaista visuaalisesti. Kun iskuja kuvaamaan valitaan pallokuvio, jonka koko mallintaa iskun voimakkuutta ja kuvioiden välimatka niin ikään iskujen etäisyyttä toisistaan, voi vapaasti pomppivan kapulan synnyttämiä iskujen suhdetta toisiinsa kuvata seuraavasti: (Kuva 1)

Kuva 1. Luonnollinen pomppu

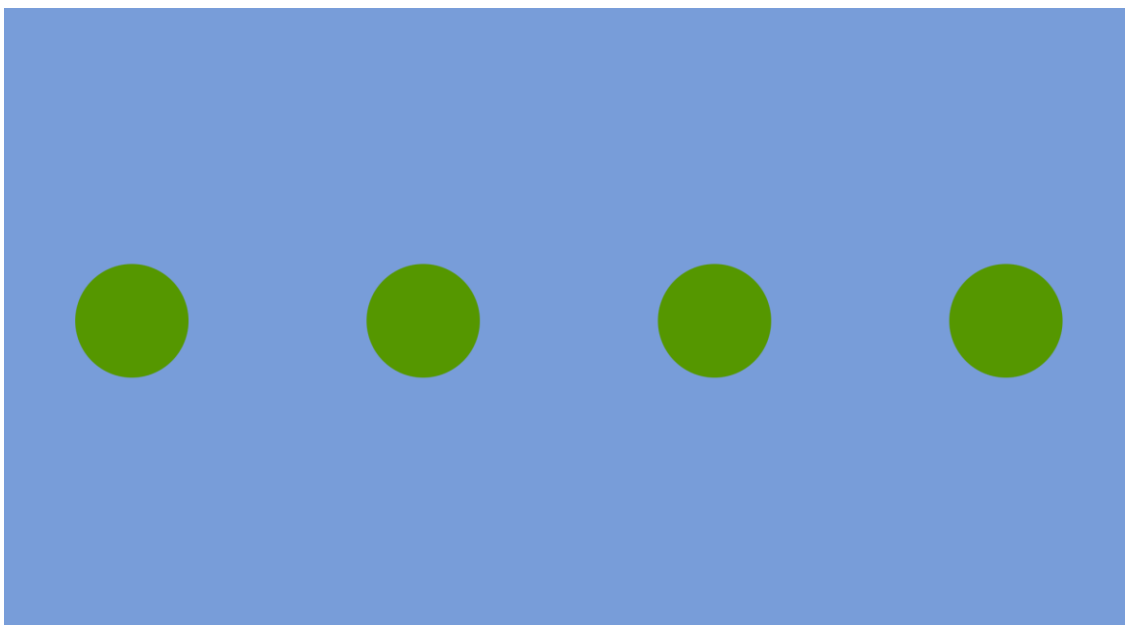
Vasemmalta oikealle päin luettuna pallojen välimatka tihenee ja niiden koko pienenee, aivan kuten iskujen etäisyys ja äänenvoimakkuuski neutraalissa kapulan pompahtelussa. Tällaisista iskuista ketjutettu buzz roll kuulostaisi pätkivältä iskujen tiheyden sekä äänenvoimakkuuden varioinnin vuoksi. Legatomaista tasaisena jatkuvaa sointia varten iskujen välimatka on hyvä vakiinnuttaa, jolloin perusiskujen ketjuttaminen lounnistuu sulavammin. (Video 3) Käytännössä tämä toteutetaan juuri kapulaotteen paineen varioinnilla ja kapulan ohjailulla kalvoa kohti oikeaan tahtiin. Tavoitteena on yhtäläinen etäisyys kunkin iskun välillä, jolloin perusiskun visuaalinen muuttuu seuraavanlaiseksi:

Kuva 2. Tempofiksattu pomppu

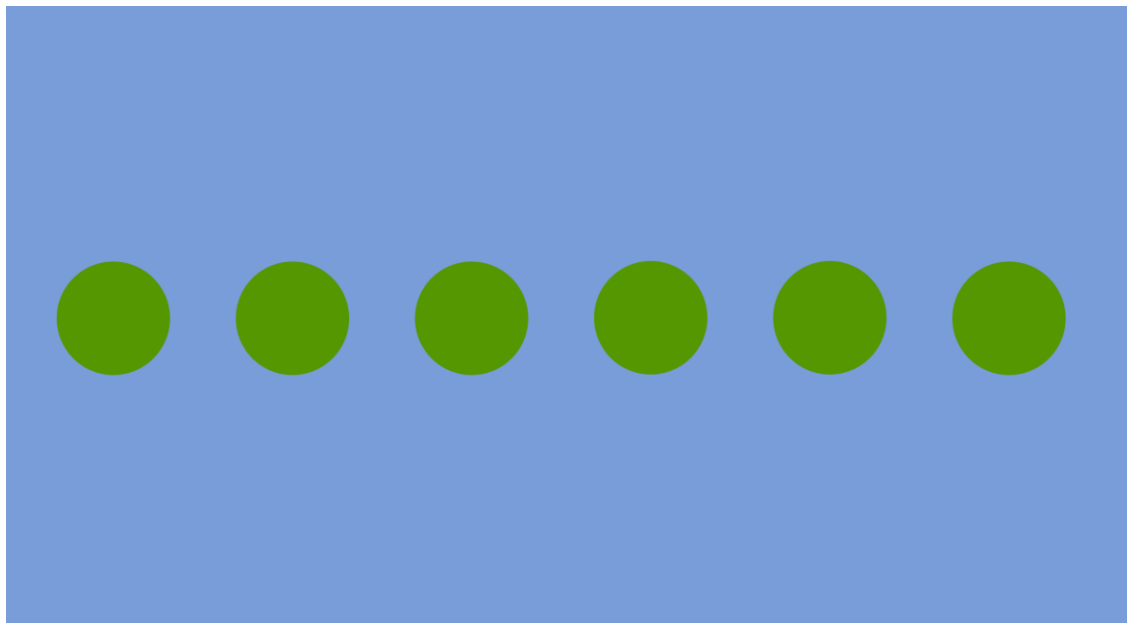
Iskujen tiheyden tarkka kontrollointi vaatii hienovaraista motoriikkaa joka kehittyy harjoittelun myötä. Kun iskujen tiheys on vakiinnutettu, on syytä keskittyä niiden voimakkuuteen. Yksittäisen buzz stroke tapauksessa ylläkuvattu tasaisesti hiljenevä malli on perusteltu, sillä yksittäisellä pääiskulla on aina rajattu kesto ja se pyritään useimmissa tilanteissa soittamaan tasaisesti hiljenevänä loppuun asti. Buzz rollin legatomaiseen konseptiin tämä malli istuu kuitenkin huonosti. Jotta kokonainen roll soisi tasaisesti, on jokaisen rollin rakenneosasen, eli perusiskun, soitava tasaisesti. (kuva 3) (Video 4) Jälleen kerran soittajan kapulatuntuma on suuressa roolissa tähän pyrittäessä.

Kuva 3. Dynamiikkafiksattu pomppu

Iskujen voimakkuus, pääiskujen syke, sekä pääiskun sisältämien iskujen tiheys ovat suurimmat rollin luonnetta määrittävät tekijät. On tärkeää kyetä hallitsemaan sekä tiheää (kuva 4) että harvaa (kuva 3) tekstuuria, sillä käytännön elämässä soittajan on kyettävä tulkitsemaan jokainen musiikillinen tilanne ja valittava siihen sopiva syke, voimakkuus sekä iskutiheys. Huomioitavaa on, että vaikka tekniikkaa on hyvä harjoitella korostetun

hitailta liikkeillä, musiikillisessa tilanteissa buzz rollin perusiskujen syke on yleensä nopeahko legatomaisuuden säilyttämiseksi ja pätkivyyden ehkäisemiseksi.

Kuva 4. Tiheä pomppu

Kokonaisen rollin synnyttämiseksi tällaisia perusiskuja on kyettävä liittämään peräkkäin saumattomasti. Pääajatuksena on nostaa kapula ranteella irti kalvosta iskusarjan päätteeksi juuri ennen seuraava perusiskua. Ideaalitalanteessa viimeisen pomppuiskun ja seuraavan perusiskun välinen etäisyys olisi sama kuin perusiskun sisäisten iskujen etäisyys. Käytännössä iskujen suuren määrän vuoksi perusiskut usein limittyvät päällekkäin etenkin nopeissa tempoissa. Ilmiön hiuksentarkka analysointi ei ole closed rollin estetiikan mukaisesti mielekäästä eikä musiikillisesti relevanttia. Päätähtäimenä on kuuloaistille välittyvä tasaisuus, toteutuskeinot ovat toissijaisia lopullisen tuotoksen rinnalla.

5.3 Sovelluskohteet

Mikäli buzz roll soitetaan sykettä korostamatta, pulssittomana, eikä sillä täten ilmennetä selkeää tempoa, sen käyttötarkoitukset ovat puhtaasti efektiiviset. Virvelirollilla on mallinnettu sekä luonnosta löytyviä että koneiden tuottamia ambiensseja. Kun buzz rolliin lisätään valittuja iskuja aksentoimalla tai perusiskun määreitä muuntelemalla metrisiä määreitä, sen käyttömahdollisuudet laajenevat.

Orkesterimusiikissa virvelirummun perimmäisenä funktiona on edelleen usein muistuttaa historiasta sodankäynnin parissa. ”In a military style or manner” on fraasi joka useiden virvelirumpua hyödyntävien klassisten teosten alusta löytyy (Spellissey 1974). Kuitenkin 1800-luvun säveltäjistä löytyi myös niitä, jotka aiemmin mainitusti halusivat kehittää soitinta irti sen militaarista konnotaatioista (Chandler 1990). Modernin taidemusiikin parissa tämä kokeilunhalu ja etsiskely jatkuu.

Jazzmusiikissa buzz roll on ollut olennainen osa rumpusäestyksen sekä -solismin kehittymistä ja kuuluu modernin rumpusäestytitekniiikan kaanoniin. Ennen komppisymaalin kehittymistä virvelirumpu toimi rumpalin pääasiallisena säestyssoittimena jolloin buzz roll oli monikäyttöinen keino laveamman sykkeen luomiseen. Jazzrumpali Warren ”Baby” Doddsin tyyliin kuului soittaa tasaisia neljäsosia virvelirumpuun ja painottaa ensimmäistä ja kolmatta, tai toista ja neljättä iskua soittamalla ne buzz strokeina (King 2014). Myös solistinen aksentointi buzz strokeilla ja äärimmäiset crescendot sekä decresendot ovat esimerkkejä tekniikan hyödyntämisestä.

Myös rollin tekstuuriin muuntelu tuottaa mielenkiintoisia variaatioita. Tarkoituksella pätkivät ja spastiset sekä vahvan epäsymmetrisesti painotetut rollit ovat keinoja luoda äänimaisemia ja rytmikuvioita, joita ei välttämättä esiinny luonnossa tai löydy muista instrumenteista. Virvelirummun tai -kalvon preparoinnilla voidaan myös vaikuttaa lopullisen soinnin tekstuuriin.

5.4 Kapulaote

Tässä työssä varsinaisen kapulaotteen kuvailu on tietoisesti jätetty mahdollisimman abstraktiksi. Vaikka rumpukapulan liikkeiden kuvailu on mielekästä ja fysiikan lainalaisuuksien vuoksi relevanttia, samaa ei voi soveltaa kapulaotteeseen juuri johdannossa esiteltyjen sisäisten ja ulkoisten tunneaistimusten vuoksi. Kapulaopetta voi tiettyyn pisteeseen asti tarkastella ulkoisilta ominaisuuksiltaan, mutta sen soittajakohtainen soveltaminen on aina yksinomaan subjektiivinen kokemus. Fysiikan pääsäännöt pätevät kaikkialla mekaniikassa, ja niiden valossa kapulaotteen osasista keskustelu on perusteltua, mutta buzz rollin perusfundamentaalien suhteen se ei ole tämän työn puitteissa olennaista. (Video 5)

6 Opetuskeinot

Valmistelin työtä varten erilaisia harjoitteita aiemmin esitellystä aineistosta ja jaoin buzz rollin kokonaisuuden pienempiin palasiin hahmottamisen ja sisäistämisen helpottamiseksi. Jaan harjoitteet Dreyfusin oppimistasojen mukaan. Lisäksi pohdiskelin mielikuvien merkitystä buzz rollin oppimisprosessissa sekä videon tuomia etuja ilmiön havainnolistamisessa.

6.1 Buzz roll eri oppimistasoilla

Ensimmäisen tason oppija ei ole todennäköisesti koskaan kuullut termistä buzz roll. Hänellä saattaa olla etukäteistietoa rummuista ja mahdollisesti kokemusta soittamisesta, mutta hänen hienomotoriikkansa, rytmitajunsa ja korvansa ovat harjaannuttamattomia. Tällaisen oppijan ensimmäinen tavoite on oppia kelvollinen kapulaote ja kyky soittaa yksinkertaisia rytmejä vuorokäsin rumpuun. Käsien motoriikan parantuessa oppijalle voidaan esitellä buzz roll ilmiönä ja osoittaa miten se voidaan jakaa palasiin. (Video 6)

Toisen tason kykenevä oppija hahmottaa jo buzz rollin rakenneosaset mutta ei osaa yhdistää niitä toisiinsa. Hän on tietoinen rytmistä ja kykenee säilyttämään sykkeen harjoittelussaan. Tässä vaiheessa oppija voi keskittyä yksittäisen perusiskun harjoitteluun sekä sen musikaaliseen käyttöön. Koska oppijan oheistaidot ovat kehittyneet niin, että hän osaa hahmottaa rytmejä eri musiikillisissa tilanteissa, voi oppijalle yksinkertaisen kappaleen, jonka melodialinja soitetaan vuorokäsin yksittäisinä buzz strokeina. (Video 7)

Yksittäisten iskujen jälkeen oppija alkaa hahmotella kokonaista jatkuvaa rollia. Tätä voidaan lähestyä harjoitteella aloittaen vuorottelevista perusiskuista hitaassa tempossa. Hiljalleen sykettä kasvatetaan, jolloin perusiskut lähestyvät vääjäämättä toisiaan luoden jatkuvan soinnin. (Video 8) Kehityksen tässä vaiheessa sointi on vielä epätasainen ja hiomaton, mutta muistuttaa lopullista tavoitettaan. Näin osaava oppija on jo rakentanut palasista kokonaisen buzz rollin, ja prosessin myötä hänen korvansa on kehittynyt kuulemaan ja rytmitajunsa anaylosoimaan omaa soittoaan. Tämän myötä hän alkaa tiedostaa laadullisten detaljien valtavan määrän ja lähestyä näitä itseohjautuvasti ja analyttisesti.

Neljännän portaan taitava oppija kykenee jo luomaan tasaisen rollin ja on havainnut esimerkiksi iskujen limittymistä käsittelevän ilmiön luonteen ja sen tarkan analyysin

järjettömyyden. Hän on tällöin valmis soveltamaan omaa tietotaitoaan ja suhtautumaan aiemmin oppiaan johtaneisiin sääntöihin ja ohjeisiin kriittisemmin. Tällaiselle oppijalle on hyvä tarjota sekä teknisiä että konseptuaalisia haasteita. Suurten dynamiisten erojen hallintaa korostavat harjoitteet (Video 9) ja abstraktiin muodon luomiseen tähtäävät esimerkit rohkaisevat oppijaa haastamaan itseään.

Asiantuntija on sisäistänyt rollin toteutustekniikka siihen pisteeseen, jossa hän pystyy hylkäämään täysin sen alkuperäiset määreet ja etsimään uusia sovelluskeinoja perinteisen estetiikan ulkopuolelta. Tällöin hänen soittonsa on puhtaasti intuitiivista ja uutta etsiskelevää. Uusien harjoitteiden kehittäminen ja tutkiminen sekä musiikillisten kokonaisuuksien ja uusien tekstuurien luominen yksittäisellä tekniikalla ovat asiantuntijan pääasialliset päämäärät.

6.2 Mielikuvat

Mielikuvat ovat osa muistin alueella toimivaa kognitiivista toimintaa, jonka tehtävä on auttaa muistin tallentamisessa ja mieleen palauttamisessa (Kauppila 2010, 91). Mielikuva voi toimia oppijaa ohjaavasti ja vastavuoroisesti oppija voi ohjata mielikuvaa, jolloin mielikuvia voidaan rakentaa ”tyhjistä” aiemmin koettuja aistihavaintoja hyödyntäen. Tällainen mielikuvaoppiminen auttaa hahmottamaan uusia ilmiöitä irrottamalla ne alkuperäisestä kontekstistaan ja järjestelemällä ne uudelleen vaihtoehtoisten aistien ja aistikokemusten avulla.

Jos ensimmäisen tai toisen tason oppijalle esitetään analogia kapulan ja koripallon pomputtelusta, ja oppijalta löytyy valmiiksi kokemusta koripallosta, voi tämä nopeuttaa hänen käsiensä lihasten adaptoitumista kapulan pomputteluun. Vastaavalla tavalla ajatus kapulan liikkeen päättäväisestä ohjailusta puristavan rajoittamisen sijaan voi parhaimmillaan ehkäistä tulevia rasisvammoja rentoutuneemman tekniikan puitteissa. Mielikuva sadepisaroiden ropisemisesta räystääseen voidaan kääntää toiminnaksi kapuloiden pomppiessa rumpukalvolla.

Mielikuva voi olla vahva apu uusien taitojen omaksumisessa. Se voi selkeyttää jonkin abstraktin asian konkreettista tulkintaa, tai entisestään hämärtää suoritettavaa prosessia. Koripallon pomputtelu antaa raamit epämääräisemmälle ”anna kapulan pomppia” -ohjeelle. Toisaalta ajatus strutsinsulkien käyttämisestä kapuloiden sijasta etäännyttää ajattelua alkuperäisestä konkreettisesta rummunsoitosta, mutta voi helpottaa toivotunlaisen soinnillisen ja teknisen rentouden sekä keveyden saavuttamista.

Korostetun kontrastiset mielikuvat ovat usein perusteltuja. Kun suoritetaan äärimmäisyyttä vaativaa työtä, on yleistä yrittää keventää työtä mielikuvalla työn äärimmäisestä helppoudesta. Laulajan tavoitellessa korkeaa nuottia mielikuva äänen syntymisestä syvältä pallean pohjasta voi helpottaa äänenmuodostumista ja ehkäistä äänen soinnin ohenemista sekä vähentää lihasjännitystä pään lihaksissa. Vastakkaisesti matalan nuotin tuottamista voi laulajalle helpottaa mielikuva äänen syntymisestä otsalohkossa tai muualla pään seudulla. Samaa voi soveltaa rummulle dynamiikan suhteen: oppija koettaa aktiivisesti kuulla päässään myrskyävän soinnikkaan buzz rollin vaikka todellisuudessa soittaa hyvin hienovaraisilla liikkeillä ja matalalla dynamiikalla.

Tavoiteltaessa tasaista buzz rollia ajatus rumpukalvolle levitellyistä tulisista hiilistä voi selventää rollin artikulaatiota. Kapulan koskettaessa kalvoa hiilet mielikuvan mukaan polttavat kapulan päätä ja muutaman pompun jälkeen kapula tulee nostaa ripeällä liikkeellä kauemmas kalvosta, jotteivat kapulan päät kärkeä. Näin perusiskun loppuosan artikulaatio selkenee soittajan keskittyessä aktiivisemmin keskeyttämään kapulan liiallisen pomppimisen ennen seuraavaa perusiskua.

Osaava ja taitava oppija ovat jo muokanneet hienomotoriikkansa sille tasolle, että rollin yksityiskohtien tarkkailu on primäärisin tapa kehittyä. Yksityiskohtiin keskittyessä harjoitusten abstrahoiminen voi auttaa irtautumaan liiallisista säännöistä ja ohjeista, joita alkuvaiheen oppijalle on kerrottu. Ajatus tuulen mallintamisesta buzz rollilla voi avata oppijalle uusia mahdollisuuksia rollin muokkailuun ja soveltamiseen. Hiljaisuudesta alkavan epätasaisesti artikuloituvan tuulisen äänimaiseman luominen buzz rollin keinoin edellyttää ilmiön perustekniikan johdonmukaista hallintaa ja kehittää konseptuaalista ajattelua ja intuitiivisuutta tekniikan suhteen.

Aiemmin esitellyt pallokuviot kuvaavat ilmiötä visuaalisesti ja ovat intuitiivisia yksinkertaisuutensa vuoksi. Kapulan vapaasti pomppiessa voi kuvitella mielessään samaiset pallot, joiden koko ja etäisyys toisistaan pienenee. Iskujen etäisyyden vakiinnuttamista harjoitellessa voi ajatus näiden pallojenkin välimatkan ja koon vakiinnuttamisesta helpottaa suoritusta.

6.3 Video havainnollistamisen tukena

Buzz roll voidaan kuvata sanallisesti, ja sen elementtejä voidaan analysoida kirjoitetussa muodossa, mutta intuitiivisin tapa jakaa tietoa fyysisestä toiminnasta on silti esimerkin kautta. Koska buzz roll on musiikillinen idea, jonka tuotoksena on kuuluva ääni joka

syntyy fyysisen työn kautta, on ilmiön esittelyssä relevanttia hyödyntää näkö- sekä kuuloaistia. Videon kautta oppija pystyy paneutumaan yksittäiseen yksityiskohtaan useita kertoja ja tarvittaessa hidastamaan videota havainnointinsa edistämiseksi. Liikkeiden hahmottaminen helpottuu ja motoriikan kehittyminen nopeutuu kun oppija voi hyödyntää näköhavaintojaan esimerkeistä. Yhtä lailla audiovisuaalinen materiaali herkentää oppijan korvaa erottelemaan tavoiteltavat elementit puhtaan buzz rollin soinnin syntymisessä.

7 Tulokset & Pohdinta

Työn tavoitteena oli jakaa osiin ja analysoida mikrotasolla buzz roll -tekniikkaa sekä pohtia keinoja sen oppimiseen eri oppimistasoilla. Alkuinnoituksena toimi oman käsitekniikkani tarkastelu ja halu ymmärtää buzz roll -ilmiötä paremmin. Asian pedagoginen ulottuvuus selkeytyi, kun itselleni toimivamman tekniikan kehittäessä jouduin sisäistämään uutta informaatiota, jota syntyi buzz roll -ilmiötä analysoidessa. Paikoitellen uusi tieto oli ristiriidassa aiempien tapojeni kanssa, jolloin jouduin muokkaamaan entisiä tottumuksiani ennen uuden tiedon sisäistämistä. Vastaavaa ajatusta oppimisen jatkuvuudesta ja tiedon rakentumisesta oppijan aiempien kokemusten pohjalle tutkiskellaan konstruktivismiin ja oppimisen kokonaismallin parissa.

Vaikka itse toiminkin työn aikana sen ensisijaisena kohdeoppijana ja esittelemäni menetelmät olivat pääasiallisesti itselleni suunnattuja, päätin pohtia myös eri keinoja buzz rollin oppimiseen eri taitoasteilla. Tässä vaiheessa kohtasin Dreyfusin oppimistasomallit jotka valitsin määrittämään eri taitoasteet ja samalla pohjustamaan työn pedagogisen näkökulman. Huomioidakseni nykuteknologian suomen mahdollisuudet päätin sisällyttää videomateriaalia kirjallisen työni oheksi. Videon tuottaminen oli tällä kertaa toissijaista työn kirjallisen puolen suhteen, mikä videon suomien mahdollisuuksien vuoksi on harmillista.

Selvitin taustatietoa ja historiaa sekä buzz rollista itsestään että sitä ympäröivästä kulttuurista. Lähdekirjallisuuteen ja omaan empiriiseen tutkiskeluun nojaten sanallistin näkemykseni buzz rollin perusmekaniikasta. Pysin määrittelemään ne karaktäärit jotka

määräävät rollin soinnin ja kuinka kokonaisen rollin voi ymmärtää pienempien osiensa kautta. Oman teknisen kehitysprosessini aikana kehittelin ohjenuoria ja sääntöjä edistymisen tueksi. Sovelsin näitä sääntöjä harjoitteiksi, joissa on eristettynä yksi tekniikan pääperiaate. Samalla kehittelin näistä yleisempiä harjoitteita eri oppimistasot huomioiden.

Mielikuvien hyödyntäminen harjoittelussa ei sisältenyt alkuperäiseen ajatukseen työn sisällöstä. Kirjoitusprosessin aikana havahtuin kuitenkin tiettyjen mielikuvaharjoitteiden vaikuttavuuteen omassa oppimisessäni ja päätin hyödyntää tätä aspektia työn perusmääritteiden parissa.

Työn tuloksena käsitykseni oppimisesta, buzz rollin perusmekaniikasta sekä sen hahmottamisesta eri taitotasoilla on kehittynyt. Olen tietoisempi omasta hienomotoriikastani ja sen vaikutuksista soittooni, tiedostan kuinka voisin tehostaa oppimistani ja mitä asioita minun kannattaisi harjoittelussani priorisoida. Pedagogisesta näkökulmasta katsottuna hahmotan buzz rollin kokonaisuuden oppimisen eri osat konkreettisemmin ja pystyn kuvittelemaan tämän työn tuottamien harjoituskonseptien hyödyllisyyden tekniikan opettamisessa ja ilmaisussa. Videomateriaalin tuoma hyöty on sen yksiselitteisyydessä fysiikan ilmiöiden kuvaamisessa. Mielikuvaharjoitteiden pohdiskelun myötä syntynyt materiaali voi myös osaltaan auttaa buzz rollin ilmiöiden havainnollistamisessa ja hahmottamisessa.

Työssäni esittelemät metodit ja harjoitteet toivottavasti osaltaan auttavat kehittämään työkaluja buzz rollin oppimiseen ja opettamiseen. Oman oppimisprosessini myötä syntyneet ajatukset ja ideat ovat vain fysikaalisten ilmiöiden sanallistamista ja kuvailua. Ne itsessään eivät ole uusia tuotoksia vaan kasautuneen yksilöllisen ja kulttuurisen kokemuspohjan tuottamia havaintoja satoja vuosia hyödynnetyistä tekniikoista.

Eri oppimistasoille sovelletut ohjenuorat buzz rollin harjoitteluun ovat työn konkreettisinta tulosta. Dreyfusin oppimistasojen tiedostaminen itsessään voi ohjata oppijaa tai opettajaa tiedostamaan paremmin oppimisen rajat ja vaiheet. Tällaisten ajatusten sekä työssä esiteltyjen käytännön esimerkkien antaman inspiraation avulla kokonaishahmotus opittavasta asiasta kasvaa.

Buzz rollin perusilmiöiden sanallistaminen sekä aiheen muu analysointi ja oppimisprosessien kuvailu onnistui odotetusti. Kirjallisen työn sisältö pääpiirteissään

osoittautui myös ennakko-odotusten mukaan yleismaailmallisen abstraktiksi. Vaikka hyödynsin kirjoitettua materiaalia konkreettisten harjoitusten puitteissa, jäi käytännön sovellusten määrä vähäiseksi. Aiheen tutkimuksen seuraava kehitysaskel olisikin juuri teorian saattamisessa käytäntöön laajempien esimerkkien ja harjoitteluideoiden sekä -tehtävien avulla.

Mielikuvaharjoitusten suhteen työssä esitellyt analogiat ovat valmiita käytännön harjoituksia itsessään. Aihetta olisi mielenkiintoista tutkia tarkemmin ja esitellä mielikuvien teoriaa ja käytäntöä laajemmin. Tämän työn suhteen ajatus mielikuvien tutkimisesta nousi esille suhteellisen myöhään kirjoitusvaiheessa, jolloin aiheen sivuaminen oli resurssien puutteen vuoksi jätettävä pintapuoliseksi. Mielikuvien soveltamista käytännön harjoittelussa on tutkinut Olga Nurmi opinnäytetyössään Mielikuvaoppiminen pianon alkeisopetuksessa. (2016, Centria-ammattikorkeakoulu) Aiheesta on kirjallista tutkimusta ja sen soveltaminen juuri rumpuspesifiksi materiaaliksi voisi olla hyödyllistä.

Myös videomateriaalin hyödyntämisessä riittäisi jalostettavaa. Tässä työssä videon mahdollisuudet esitellään konseptin tasolla, eikä materiaalia ole rakennettu todelliseen opetukselliseen käyttöön. Tämä ilmenee lopullisen tuotoksen rajallisuudessa sekä teknisen toteutuksen heikkoudessa. Mikäli buzz roll -ilmiötä haluaa täysipainoisesti kuvata ja havainnollistaa videolla, on hyvä kiinnittää huomiota videomateriaalin ja eri kuvakulmien määrään, kuvan rajaukseen, laitteiston tekniseen laatuun sekä esimerkkien oikeaoppiseen ja selkeään suorittamiseen. Nykyisellään videomateriaali toimii vain raakana esimerkkinä näistä mahdollisuuksista.

Työn perimmäinen tavoite oppimisstrategioiden määrittämisestä eri tasoille oppijoille on saavutettu ja tuloksena on abstraktia sekä analyyttistä pohdintaa aiheen hahmottamisesta, mikä vaatii lukijalta omaa aktiivista soveltamista itselleen hyödynnettävään muotoon. Video- ja muun materiaalin toteutus jäi luonteeltaan pintapuoliseksi, mutta se toivottavasti antaa innoitusta jatkokehittelyyn.

Lähteet

Blades, J. 2001. Grove Music Online. Viitattu 26.11.2019.

<https://doi.org/10.1093/gmo/9781561592630.article.51410>

Chandler, E. 1990. A History of Rudimental Drumming in America From the Revolutionary War to the Present, LSU Historical Dissertations and Theses. 4901.

Viitattu 2.12.2019 Taideyliopiston lisenssillä:

https://digitalcommons.lsu.edu/gradschool_disstheses/4901

Dreyfus, S. 2004. The Five-Stage Model Of Skill Acquisition. Bulletin of Science, Technology & Society. Viitattu 26.11.2019 Taideyliopiston lisenssillä:

<http://www.bumc.bu.edu/fac-dev-medicine/files/2012/03/Dreyfus-skill-level.pdf>

Kauppila, R. 2010. Mielen voima: suggestiot opetuksessa ja ohjauksessa. Juva: Bookwell Oy

King, Z. 2014. A Brief History of Jazz Drumming, Honors Theses and Capstones. 210.

Viitattu 26.11.2019: <https://scholars.unh.edu/honors/210>

Nurmi, O. 2016. Mielikuvaoppiminen pianon alkeisopetuksessa. Opinnäytetyö, AMK. Centria-ammattikorkeakoulu, Musiikin koulutusohjelma. Viitattu 30.11.2019.

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2016120418964>

Spellissey, G. 1974. Rolllllllllllll: Sustaining Snare Drum Tones. Music Educators Journal, Vol. 61, No. 3. Viitattu 26.11.2019 Taideyliopiston lisenssillä: <https://www-jstor-org.ezproxy.uniarts.fi/stable/3394618>

Stone, G. 1935. Stick control for the snare drummer. USA: Stone Percussion Books LLC

Tynjälä, P. 1999. Oppiminen tiedon rakentamisena. Tampere: Tammer-Paino Oy

Liitteet:**Videomateriaali, saatavilla Microsoft Onedrive -palvelusta**

Video 1: [Buzz roll](#)

Video 2: [Vapaa pomppu](#)

Video 6: [Buzz roll paloitetuna](#)

Video 3: [Tempofiksattu perusisku](#)

Video 4: [Dynamiikkafiksattu perusisku](#)

Video 7: [Alkutahdit Mozartin teoksesta Eine kleine nachtmusik](#)

Video 8: [Tihenevät perusiskut](#)

Video 9: [Erlaiset dynamiikat](#)

Video 5: [Osoitus kapulaotteen toissijaisuudesta](#)